

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:

Zrnyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Zrnyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Lidérczlángok.

(N.) A mult hetekben a szomszéd székvárosban egymásután három szenzációs öngyilkosság történt. Kettőben ügyvéd, a harmadikban nagyvendéglős volt az áldozat. Legutóbb pedig Szigetvárott dobta el magát az életet egy szegény családos iparos.

Amazok fényben, kényelemben éltek. Hangadók voltak a társaságban.

A szegény kérgeskezű munkás ember levett kalappal bámult robogó kocsijuk után. Vagy szitkozódva törölte le ünneplő ruhájáról a ráfrecscent sarat. Kopott volt ugy is, a térdén, könyökén kifoltozott és még sárral is befecskendték a nagy ur robogó kocsijának kerekei. Bámult, vagy szitkozódott, de egyképpen irigykedett.

Emez volt pedig az a kérgestenyérű kopott munkás, aki bámult, aki szitkozódott, aki irigykedett.

És ime egy uton haladtak, az erkölcsi és fizikai megsemmisülés felé. A kényes urak és a nyomorgó proletár lábai alatt egyként ingadozott a talaj, hogy végre elnyelje őket a közös posvány.

Rettenetes kép ez! Ugy zereznők áltatni magunkat, hogy csak tűnő szeny a mai társadalom tükrében! Ugy zereznők hinni, hogy csak helyi lobosodás a társadalom testén!

Bizony-bizony a vérkeringésben van a hiba. Ezek az esetek, melyeknek 10,000 testvéréről számol be a napi krónika, fekélyek a társadalom testén, melyeket a megromlott vér választ ki magából. Hasonlatosak a lidérczlángokhoz, mely libegve száguld végig a posvány felett.

A hiba a posványban van, mely természetszerűleg ontja magából a döglletes gyulékony gázokat. Itt kiázik, hogy odább újból fellobbanjon.

Jelszavunk: élni, élni gyorsan és minél többet. Fenéig kihörpíteni az élvek serlegét. A mai mámort nem

cseréljük el, a holnap jozanságáért. Hisz oly édes a mámor, az illúziók mesterséges melegágya. Édes álomba ringatja testünket-lelkünket, sűrű fátyolt borít a búra-bajra, paradicsomról lebbenti le a függőnyt sóvárgó szemeink előtt.

Modern emberek vagyunk. Nem élünk drasztikus szerekkel, mint kelet műveletlen ópium és hasisevői. Modern felvilágosult emberek eszközei is modernek. Cseppenként szüresöljük a mámort hozó mérget, tudónk belélegzi az illatokban, szemünk felfogja a fényben, pompában. Hisz a mi korunk oly tökéletes a raffinált élvek eszközeinek előteremtésében. A technika, a vegytan, a közlekedés csudákat tud művelni. A pólusoktól az egyenlítőig ami jó, ami izgató és inycsiklandó megterem, helyünkbe hozzák. Csak éppen nyújtani kell érte a kezünket. Átkutatják a tenger mélyét, a föld gyomrát, a havasok tetejét, hogy minél ritkább gyönyörűségben legyen részünk.

És mi kinyújtjuk értük kezünket sőt kitarjuk mindkét karunkat. A szívünk reszket, szemünk ragyog a szivarágástól és a kéjtől. Az a nap elveszett számunkra, melyben elszalasztottuk az alkalmat, hogy dobzódjunk a gyönyörűségekben. A gyerek az iskola padján kalandokról álmodik és titokban megdézsmálja az édesapja szivarjait. Aztán, hogy kikerül a tanítói fegyelem alól, lázas sietséggel veti magát a szórakozások hullámaiba. Idegei elernyednek, fokról-fokra erősebb izgatató szerekre vágyik, hogy idegei kéjes feszültségét élvezze. A bomlási processus beál: A test elcsenevészedik, az agyrendszerben zavar áll be, a szellem csak a gyönyörre reagál.

Ez a folyamat megy végbe azoknál, akiknek Isten kegyelme megadta a módot, vagyont, hogy abnormis vágyaknak büntetlenül és mások kára nélkül hódoljanak. Az a gazdag ember, akinek nincs szüksége arra, hogy napokra

ossza be a maga jövedelmét, legfeljebb saját teste-lelke egészségének számol be. Legfeljebb szánakozva tekintünk az emberi romra.

Ám sok milliók közül kevés tizezrek születtek selyem függönyös bölcsőben. Hogy ha születtek is, az is hitlere készült. Ezek a társadalom proletárai. Belsőleg külsőleg épp olyanok mint amazok. Akár bársony ruhában, akár munkás zubbonyban. Azonosította őket a közös szenvedély. Mert az a társadalmi fekély, az élvek örült hajszo-lása egyként jellemzi mindakettőt. A frakkos gentelman szive épp úgy dobog a gyönyörökért, épp úgy gondolkodás nélkül szüresöli a nektárt, mint a zubbonyos munkás a maga löréjét.

A proletárok jogokat követelnek, a selyem függönyös bölcsőben születettek jogát. Élni, élni minél gyorsabban és jobban. És e rettenetes elv hatása ezeknél a legfeltűnőbb. Ezek teremtik a szenzációt, megdöbbentő, vagy szomorú szenzációt.

Proletár a fényes ur, aki hintóban jár, de az árával adós; pezsgős vacsorákat fogyaszt, de a lakbérét két negyed óta nem fizette. Proletár a munkás, aki előre eldözsöli a jövő heti keresményét.

A fényes ur akkor is pezsgős vacsorát akar fogyasztani, ha a hitele kimerült. Kell, mert hozzászokott, mert a gyönyör utáni sovár vágy türehtetlenül lobog lelkében. A szenvedély követel és nem válogatja az eszközeit. A más pénze, vagy az övé, amit kielégítésére áldoz, ki törőd-nék vele. Legfeljebb hamarabb vége lesz a komédiának. Addig áldoz ezen az oltáron, míg összeomlik felette, a látszat, a becsület. Aztán elhajtja magát az életet, mint egy kifacsart citromot.

A zubbonyos munkás csak éppen kevesebbet teketóriázik. Kiürült a láda fia, vérrel csillapítja szomjuságát.

Egyként becsstelen mind a kettő. Vagy nem, egyként áldozata a mai társadalomnak.

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép újdívatú női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Ágyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschmir-paplanok és menyaszszonyi kelengye. — Mődjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni.

PÉCSETT. Irgalmasok-utca 10. sz. Saját házában.

Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben.

A BÉKA!

ASzigetvár-Kaposvári vasut megnyitása.

Somogyvármegye ismét hatalmas lépést tett közgazdasági és szellemi kultúrájának előmozdítása terén. Az új vasut melyet 12 év óta terveztek, melyhez annyi jogosult remény fűződik, megnyitott, átadták a forgalomnak. Büszke lehet Somogyvármegye, az új vasutjával együtt annyi modern közlekedési eszköz felett rendelkezik, hogy alig akad párja az ország vármegyéi között. Igazi kisebb fajta ország már ez a megye, minden vidékét befutó aczél utjával, melyek egy pontban a székvárosban találkoznak. Kaposvár a szív szerepét játsza, mely az egészséges vért elhajtja a tagokba, melyek munkája viszont őt magát táplálja.

És Szigetvár ismét egy fokkal több jogon tárgya más városok irigységének. Ez a vasut újabb forrásait nyitotta meg a szellemi és gazdasági boldogulásának azzal, hogy egyenes és közvetlen összeköttetésbe jutott a székvárossal.

Hálával és elismeréssel adózunk azoknak az önzetlen hazafiaknak, akik szellemi és anyagi közreműködésükkel megnyitni segítettek e jótékony forrásokat. E férfiak neveit sohasem fogják elfelejteni Szigetvárot.

És hálátlanság volna megtagadni az elismerést azoktól, akik közvetlen munkájukkal hozták létre az új vasutat, az építő vállalkozóktól és mérnököktől. Az október 8-iki egzament fényesen kiállották. A kiküldött bizottság konstataulta, hogy derék munkát végeztek.

A megnyitási ünnepélyről kiküldött tudósítónk a következőket írja.

Mint lapunk múlt számában megírtuk, a kereskedelmi miniszter október 8. napjára tűzte ki a Szigetvár-Kaposvári h. é. vasut forgalomba helyezését. Az ezt megelőző, az 1871. évi nov. 8-án 15333. sz. alatt kibocsátott keresk. min. rendeletben meghatározott vizsgálatot tartó bizottság a következő tagokból állott: a kereskedelmi minisztérium képviselőjében Szüts András min. segédtitkár, a bizottság vezetője, továbbá Bene György m. államvasuti főmérnök; — a m. kir. vasuti és hajózási főfelügyelőség részéről: Jenik Béla főfelügyelő; — a m. kir. posta- és távirat vezér igazgatósága részéről: Kiss Sándor posta- és távirat felügyelő; — Somogyvármegye közigazgatási bizottsága részéről: Bakonyi Ferenc ügyvéd, Scholz Gyula főmérnök, Sárközy Béla és Hegyessy János főszolgabírók, Németh István polgármester; — a m. kir. államvasutak igazgatósága részéről: Bende Attila, Lázár Elemér Marzsik János főfelügyelők és Wintergerst Ferenc főmérnök; — a cs. és kir. pécs-barcsi vasut részéről: Lázár Elemér felügyelő és Liptorosky Sándor főellenőr; — az új vasut részvénytársaság részéről: Vörös László, Olay Lajos orsz. képviselők, igazgatósági tagok, dr. Okolicsányi Zoltán ügyvéd és Groszmann Vilmos mérnök.

A bizottság budapesti tagjai okt. 7-én indultak el, az éjszakát Pécsen töltötték. Okt. 8-án reggel 9 órakor érkeztek Szigetvárra, a pálya udvarba, ahol a bizottság összes tagjai találkoztak. Ekkor már nagyszámú közönség lepte el a pályaudvar perronját. A bizottság a meghívott vendégekkel 10 órakor kocsiba szállva, nyomban megkezdte a pálya bejárását. A meghívott vendégek között voltak lovag *turonyi Biedermann* Rézső és Ottó családjaikkal, *Széchenyi* Ernő gr.

és számosan, Szigetvár és környéke intelligenciája. A vasut építési vállalat részéről jelen voltak: *Rámer* Albert, *Hersch* Vilmos és *Feiks* Samu vállalkozó főmérnökök, *Brief* Vilmos, *Bromberger* Jenő mérnökök és *Szentiványi* Gyula tudományos festő.

A bizottságot és a vendégeket vivő vonat, mely a mozdonyon kívül egy szalonkocsiból és több I. II. és III. osztályu kocsiból állott, minden nagyobb műtárgynál és állomáson meg állt. Valamennyi állomás nemzetiszínű lobogókkal és virágokkal volt feldisztve. Mindenütt nagyszámú közönséggel szónok várta a bizottságot kinek nevében az üdvözlőkre Szüts András, a miniszter képviselője válaszolt.

Az első állomáson ahol, ováció várta a fenyő és tölgy zölddel megkoszorúzott vonatot. — *Mozsgó* volt, hova „Isten hozott“ felirású fenyőlombokból és zászlódszökből készült diadal kapun át robogott be. Taraczk durrogásokkal, valamint, zenével fogadták. A szónok *Hirling* Nándor mozsgói r. kath. plébános volt. — *Almamelléken* *Staub* Márton tanító, *Böszénfán* *Farkas* György r. kath. plébános, — *Gálosfán* *Kis* János bíró, — *Gyarmathajmáson* *Horváth* Lajos sztblázsi jegyző, — *Szentbalázson* *Herbay* Pál r. kath. plébános, — végül *Sántoson* *Pető* József községi bíró üdvözölték a bizottságot.

Fél öt órára ért a vonat Kaposvárra, annak daczára senki sem halt éhen. Ellenkezőleg, az építési vállalat pazar felszerelésű büffét bocsátott a bizottság és a vendégek rendelkezésére.

A bizottság az egész vonalon mindent kifogástalan rendben talált és ennek alapján a vasutat azonnal átadta a forgalomnak. Október 9-én reggel 4 órakor már elindult Kaposvárról a első rendesjáratu vonat Szigetvár felé.

A megnyitást esti 8 órakor ünnepélyes banket fejezte be a Kaposvárott a „Korona“ szállóban, melyet a Szigetvár-kaposvári h. é. vasut részvénytársaság adott, melyre a meritett papirosra nyomott meghívókat már napokkal előzőleg kibocsátották. A hatalmas patkó alaku asztal 100 teritéket számlált. Az asztal közepén a miniszter képviselője, Szüts András min. s. titkár ült, tőle jobbról-balról és szemközt foglaltak helyet Vörös László, Olay Lajos orsz. képviselők, *Maár* Gyula alispán, *Németh* kaposvári polgármester, *Roboz* István, *Csondor* János lapszerkesztők, dr. *Okolicsányi*, dr. *Lederer* fővárosi ügyvédek, a kiküldött bizottság tagjai, az építő vállalat képviselői és még számosan, Kaposvár és Szigetvár, valamint környékeik intelligenciája.

A lakoma menüje a következő volt:

Fogas, tartár mártással.
Nyulpástétom.
Pulykasült, saláta és compottal.
Tepertős túrós haluska.
Almás és crémes szeletek.
Fagylalt.
Gyümölcs.
Sajt.
Fekete kávé.

Borok:

Balatonvidéki asztali.
Baglasi vörös } Gr. Hunyadi Imrétől
Rajnai rizling }
Hedsieck. — G. H. Mumm.

Utolsó dal.

*Oh nem némult el mindörökre,
Nem dobtam el még lantomat;
Bár por takarja, rozsdá fődje,
Még néha, néha hangot ad.
A régi tűz megint kigyulva,
Ma dalra készíti szívemet;
Soká pihent a lantnak hurja,
Hadd hangolom hát föl ma újra,
Kopott szerszám elő veled;*

*A tűz lobog, de hője, fénye,
Már régen elveszett, tudom;
Hiába várok vig zenére,
A rozsdás, meglazult huron,
Csak most, merészen dalba kezdve,
Érzem, folytatni mily nehéz;
Vadászhatsz elkopott rimekre,
A lant nem illik már kezdedbe,
Unalmas, egykedvű zenész.*

*Vig könnyű dal nem cseng ez ajkon;
E szív herében nem doboz;
S oh lesznek-e majd újra vajjon,
Dal és szív vigak, boldogok.
Künn nyílik a tavasz virága,*

*Szívemben néma ősz vagyok;
Észak hűvös szellője járja,
Virág helyett bokorra fára,
Ezüstös dért hint vastagon.*

*Nem mindig volt ily bús az ének,
Nem mindig volt-e szív hideg;
De szép időt már nem remélek,
Már új tavaszban nem hiszek.
Bimbót fakaszthat egyre, másra,
A napsugár, a permeteg
De a lehervadt dalvirága,
Hiába hull a harmat árja,
Ha a kertész, a szív beteg.*

*Oh elnémulhat már örökre,
Eldobhatom már lantomat;
Már rozsdá ette, por befődte,
Már tompa, sértő hangot ad.
A tűz kihamvadt, alszik újra,
Nem hívja dalra szívemet;
Kezem pengetni ugyse tudja,
Pihenjen hát a lantnak hurja,
Kopott szerszám, Isten veled!*

Naszódi I.

Az első fogás után feláll Vörös László és felköszöntötte Hegedüs keresk. minisztert. Toaszját azzal kezdte, hogy az a szerencse érte, hogy az általa megigért vasutat bevezethette Kaposvárra. Visszapillantást vetett a vasut történetére. 12 évig küzdött Olay Lajossal a vasutért, már-már reményüket veszítették, mikor segélyükre jött a kereskedelmi kormány, kilehetővé tette a finanszírozást. *Szüts* András a miniszter nevében köszönetet mond Vörösnek. Méltatja a vasut jelentőségét. Polemizál azokkal, akik a közgazdaságra feleslegesnek, sőt károsnak tartják az újabb és újabb vasutakat, mert hisz a meglevők elegendők a forgalom lebonyolítására. Hivatkozik a nyugati kultur államok példájára s végül a vasut létesítőiért üritipoharát.

Ezután még számos toaszt hangzott el. *Németh* polgármester élteti Vörös Lászlót, dr. *Lederer* Olay Lajost, kinek érdeméül tudja be a vasut megteremtését. Válaszában Olay minden érdemet Vörös Lászlóra hárit, ki megigérte kerületének a vasutat. *Roboz* István a mérnöki tudományt dicsőíti. *Okolicsányi* Somogy vármegye alispánját, dr. *Ujházi* orvos szintén a mérnököket élteti. *Scholz* Gyula főmérnök üdvözli *Roboz* Istvánt, kinek azt kívánja, hogy annyi esztendőig éljen egészségben, ahány méter hosszú a böszénfai vasuti töltésen keresztül vonuló át-eresz. Végül *Farkas* Gyula főszolgabíró Biedermann Rezsőre és Ottóra üriti poharát, kik mindenkor a kultura önzetlen előharcosai voltak.

Hallottunk még egy pár toasztot, de az általános kitörő jókedvben, a szimplizius varázsos játékának a hatása alatt elfelejtettük. A társaság pompás hangulatban hajnalig együtt maradt, amikor a szigetváriak az új vasut első vonatán haza tértek.

Vörösmarty Szigetvárott.

1821-ben egy őszi napon egy fiatal ember érkezett ide két gyermek ifju kíséretében. Messze vidékről jöttek, hogy lássák ezt a vértől ázott földet, a roskadó falat, a harczok helyét, a dicsőségnek szinterét. Ki tudja mit gondoltak, mikor nézték a kis Almás kanyargó vizét, amig körüljárták a várost s megbeszélték a történelem tanításait. Föltámadt lelkükben a mult viharos dicsőségével erős küzdelmeivel, hatalmas nagyságával; Szemük előtt pedig ott feküdt az akkori idők vigasztalan sivársága. Bizonyára észrevették az ellentétet. Ugy lehet találgattak is; vajjon megújulhatnak-e a letűnt dicsőség napjai, az eleven élet, az erő, a nagyság! . . . Ki tudja mit gondolhattak? . . . Mikor aztán megnéztek mindent, amit kegyeletes szívük látni óhajtott és letéptek emlékül egy-egy virágot a hervadó tájról, eltávoztak, úgy a hogy jöttek, zajtalan, lárma nélkül és nyoma sem maradt e város falai közt annak, hogy valaha itt jártak.

A kis tolnamegyei völgyiségben azonban megzendül egy lant és vallja erőteljes hangon:

Láttam veszélyes tájadatSziget,
Elöttem állott roskadó falad.

E nyomot követve könnyen ráakadhatni a dálnokra. Vörösmarty Mihály írta ezt a verset „Szigetvár“ czimen. Ő volt az, kit

ifju szívének nemes vágya idehozott s kísérei voltak: a két Perczel fiu.

Ez a csendes epizód a költő életéből e látogatás az omladék Szigetnél-felsőleges honszerelmeiről beszél. S habár e látogatásnak nem is lett más látható eredménye mint a „Szigetvár“ cz. vers, emléke annak a költő lelkéből soha ki nem veszhett, mert oly helyre vonatkozott, mely szinteréül szolgált a nemzeti dicsőség egy mozzanatának, melyről lelkesedéssel zengettmindig. . . . Hogy Vörösmarty itt járt, hogy honszerelme ide vezette nemes alakját még szebbé teszi, de ez inkább a mi szerencsénk, Szigetvár szerencséje. Ime a történelem kezünkbe játszik újból egy fonalat, melylyel a nemzetesthez köthetjük újból magunkat. Szabad-e ezt az alkalmat elszalasztani? Ha Zrinyi nevét említik, Szigetvárra gondol minden magyar; tegyük, hogy Vörösmarty nevének említésekor is ránk gondoljon mindenki. Emeljük ki ezt az epizódot a költő életrajzából, hol csak kevesen találják rá s életének nevezetesebb eseményei miatt elmellőzik, adjuk át a köztudatnak, tegyük ki a nyilvánosságnak, véssük márványba, had lássa mindenki Szigetvár szerencsését, Szigetvár háláját s látván becsülésünket nagyjaink iránt megbecsülnek benünket is.

Fölvetem tehát az eszmét: állítsunk emlék táblát annak emlékére, hogy Vörösmarty Mihály 1821. őszén lelkesedéstől indítatva Szigetvárt meglátogatta. Nem lehet-e terv megvalósítására alkalmasabb idő mint a mostani, mikor a nemzet, költője születésének százszázadévi évfordulóját készül december 1-én megünnepelni. . . . Oh hon! meghalasz-e engem? S nagyra törő tehetősbb fiaid hallgatnak-e szómra?“

Ira.

„Délsomogy“.

1900. november hó 1-ével nyitottuk meg az előfizetést lapunkra.

a „DÉLSOMOGY“ előfizetési ára:

Egész évre	— — —	8 kor.	—	fill.
Fél	„ — —	4 „	—	„
Negyed	„ — —	2 „	50	„

Egyes szám ára 20 fillér.

Kérjük azokat a t. cz. olvasóinkat, kik a lapot még eddig meg nem rendelték, miszerint azt megrendelni sziveskedjenek, hogy a szükséges példányok és előfizetőink felől tisztában lehessünk. — A lakóhelyváltoztatást kérjük velünk tudatni, nehogy a lap küldése fönnakadást szenvedjen. — A t. olvasó közönség pártfogását kéri.

tisztelettel

A „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala.

H I R E K.

— **Személyi hir.** Olay Lajos kerületünk szeretve tisztelt orsz. gyűlési képviselője e hó 9-én reggel Szigetvárra érkezett. Innét másnap Dr.-Szt.-Mártonba utazott, ahonnét még aznap vissza tért a fővárosba.

— **A király és a Vörösmarty — szobor.** A magyar király bőkezűségével igen szép példát mutatott a nemzetnek, ugyanis magánpénztárából öt ezer koronát utalványozott a Vörösmarty szobor alapjára.

— **Kinevezések.** A pécsi püspöki kisebb papnevelő intézet lelki igazgatójává a pécsi püspök *Frey* János szigetvári segéd-lelkészt nevezte ki. *Hradek* eddigi lelki igazgatót pedig az ó-kurdi plebánia adminisztratorává. Valóban sajnáljuk, hogy *Frey* János derék segéd lelkészünk el távozik körünkől, de viszont örvendünk és gratulálunk előléptetéséhez.

— **Elismerés egy magyar gépgyárosnak.** *Köhler István* budapesti gépgyáros ez év augusztus havában szállított egy városi nagy tűzoltósági fecskendőt, a „szigetvári önk. tűzoltó testületnek“ amely ugy technikai, mint más szempontból czéljának teljesen megfelel. — A gyárosnak a tűzoltó testület elismerő levelet küldött, biztosítván őt a további üzleti összeköttetésről.

— **Köszönetnyilvánítás.** A szigetvári önk. tűzoltó testület hálás köszönetét nyilvánítja ez uton is az elhunyt tiszteletbeli főparancsnoka *Salamon* Gyula családjának, hogy eleget téve a boldogult óhajának egy szép ezüst evő készletet adományoytak a testületnek, mely egy multság alkalmával lesz kisorsolandó.

— **A szigetvári képviselő testület,** e hó 7-én d. e. tartott gyűlésén olvasták fel *báró Spaun* tengernagynak a városhoz intézett és itt alább szösz szerint közölt levelét.

Másolat:

A TENGERÉSZET PARANCSNOKA

Eln. 2961. szám.
teng. oszt.

SZIGETVÁR NAGYKÖZSÉG NAGY
TEKINTETÜ ELŐJÁRÓSÁGÁNAK!

Szigetvár város képviselő testületének részvétele a cs. és kir. hadi tengerészet legujabb hajójának, a *Zrinyi* és bajnok társai dicsőséges fegyverténye emlékének szentelt „Szigetvár“ czirkálonak ünnepélyes vízrebocsátásán a hadi tengerészet meglepéssel és örömmel töltötte el és szívesen ragadom meg az alkalmat, hogy a nagytekintetű Előjáróságnak egy küldöttség által való képviseltetéséért ezen ünnepélyen, szívélyes köszönetet mondjak, egyszersmind azon reménynek is kifejezést adva, hogy a küldöttség igen tisztelt tagjai a *Pólában* töltött napokat barátságos és kellemes emlékekben fogják tartani. Az igentisztelt nagy község által a hajó részére felajánlott becses ajándékot a hadi tengerészet lelkesült köszönettel fogadta s az rendeltetésnek megfelelő használatot fog nyerni — az urna a hajón egy külön e czélra meghatározott disz helyen lesz elhelyezve, a hant pedig a hajó testbe lesz beleépítve. S ugy mint az előbbi a honfui kötelesség hősies teljesítésének emlékét hivatva mindenkor ébren tartani, ugy képviselje az a haza vérrel áztatott földjéből meritett hant a távoli vizeken is édes hazánkat, s kölesönözzön a veszély komoly perezeiben legénységének soha nem lankadó erőt a harezban a császárért s királyért és a hazáért! Kegyeletes megemlékezésük elhunyt nagy admirálisunkról minden tengerész keblében élénk vissz-

hangot keltett és kérem fogadják Szigetvár nagyközség igen tisztelt képviselői a Tethoff emlékének adott hódolatukért a hadi tengerészet legforróbb köszönését.

Bécs, 1900. november hó 2-án.

báró SPAUN s. k.
cs. és kir. tengernagy.

A levelet a felolvasás után a képviselő testület örvendő tudomásul vette. Ez után elhatározták, hogy báró Spaun tengernagynak köszönetüket fejezik ki. Valamint a tengerészeti tisztikarnak és a pólai tengerészeti casinónak a szíves fogadtatásért. — *Biedermann* Rezső Szigetvár díszpolgárának pedig a küldöttség vezetéseért, szintén köszönetet mond a képviselő testület, Szigetvár városa, a „Szigetvár“ hajó részére egy parancsnoki zászlót készíttet nemkülömben megfesteti „Zrinyi Miklós“ kirohanását.

Nyomor elől a halálba. Az élet nehéz küzdelmeivel meg birkozni nem tudó halandónak a kétségbeesés, a kishitőség de főleg a nyomor, embertpusztító eszközt adott a kezébe, hogy elfelejtés vele az őt ért földi keserűséget és a reá nehezedő mégélhetési gondoktól megmenthesse, elfelejtve azonban e szerencsétlen, örjítő pillanatban azt hogy maga után könyítés nincs, ezáltal a nyomort nem képes és nem tudja ajtaja elől elkergetni. — De hát a következményekkel az ilyen e pillanatban nem számol. — Így van ez a f. hó 4-én vasárnap delután $\frac{3}{4}$ 1 órakor öngyilkossá lett *Kohl* Ede órással is. Látva azt, hogy kereseti forása nincs, családját fenntartani nem tudja; melynek azonban főokozója csak ő volt, fogta forgópisztolyát és az ágyban fekvé, föbe lötte magát, mire az elsősegély *Dr. Ujházi* Jakab és *Dr. Vajda* Ignác orvosok odaértek már kiszendített íthagyva a szerencsétlen özvegyet és 6. nevetlen árvát. *Kohl* Edét kedden del előtt 10 órakor temették el. *Dr. Hoffmann* Jakab közbenjárására Lovag *Biedermann* Ottó 10 koronát, Lovag *Biedermann* Rezső pedig 20 koronát utalványozott ki az özvegynek, mely összeget *Kohl*né már át is vette.

Másodvirágzás. Ritka természeti tüneménynek voltunk a napokban tanúi. Ugyanis *Oesterreicher* Adolf helybeli tanítónak kertjében egy almafa most késő ősszel ismételve virágozni kezdett és ma már egy igen szép alma, mint a fának ez évben másodszer hozott gyümölcs díszlik azon.

— **A szigetvári jótékony keresztény nőegylet.** Az öngyilkossá lett *Kohl* Ede órás, nyomorban színlődő családja részére gyűjtést rendezett. Élelmi szerek és egyes ruhadarabokkal látják el a kis árvákat. Pénz adomány is igen szépen folyt be. Emléremés illeti meg a nőegylet jótékony tagjait kik sietnek le törölni a könyvet, a szegény árvák szeméből.

— **Meghívó.** „A szigetvári iparos ifjuság egyesülete“ f. évi november hó 11-én (vasuti utca Szijártó-féle házban) zártkörű megnyitó táncestélyt rendez, melyre t. ezimet és b. családját tisztelettel meghívja a Rendezőség. Belépő-díj tagoknak 60 fill. nem tagoknak 80 fill. Kezdeté este 8 órakor. Felülhízetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Eifogott vadorzók.** *Farkas* József és *Kustos* István kalmánasai ismert vadorzók a Homok Szt.-Györgyi uradalom erdejében 1

öz borjut 2 nyulat és 11 darab fázánt löttek, Az elejtett vadakat elárusítás végett Szigetvárra hozták be. Amint egy kereskedésben kínálgatták a vadakat, ott termett *Nyáry* Lajos rendőr biztos egy rendőrrel, ki a vadorzókat nyomban letartóztatta, és a zsákmánnyal együtt a szolgabíróshoz kísérte, ahol még aznap delután a vadak nyilvános árverésen eladattak. — A vadorzók ellen a vizsgálat folyik.

— **A jövő évi nagy gyakorlatok.** A jövő évi nagy gyakorlatokat eddigi terv szerint Pécs környékén fogják megtartani. — Ez alkalommal a király gróf *Majláthnak* miholjáczi kastélyában fog lakni, ahol mar most nagyban folynak az előkészületek Ő felsége fogadására. A gróf a régi kastélyát megnagyobbította, ezen kívül még egy új kastélyt is építtetett. — A miholjáczi postahivatalnál telefon állomást rendeztek be, s a telefont a grófi kastélyba is bevezették már.

A közönség köréből. Reklamok netovábbja.

Általános elterjedt nézet, az hogy iparosaink, kereskedőink nem tudnak megbarátkozni ama gondolattal, hogy árucikknek hirdetés ajánlás szóval a reklam útján nagyobb keresletet biztosítsanak, — Mig külföldön ezeket költenek nagyobb kereskedők áruk ajánlására addig nálunk az a kereskedő ki csak legkevésbé ajánlja hirdeti áruit, már is élezéledés tárgya.

A reklamnak, hogy létjogosultsága van, azt mutatja az a körülmény, hogy azok a kereskedők kik ezeket költenek a célra hatványozott nyereséggel zárják le az év végén mérlegeiket. Hisz nagy városban nem lehetünk egyet a nélkül hogy a reklam jeleibe ne ütköznénk. A járda falak, kocsik, mind telve feliratokkal melyek valamely üzlet vagy cég jó-rossz áruit a legékebb nyelven legtöbbször még illusztrálva ajánlják.

Már most mily furesa egy oly embernek ki a nagyvárosban járt és hozzá van szokva a sok feliratokhoz hirdetésekhez, és ezt a mi városunkban nem találhatja. Mert egész városunkban alig van kereskedő, a ki a reklam jogosultságát méltányolni tudná. Ujabban azonban örömmel illetve keserűséggel tapasztattam, hogy érdekes áramlat indult meg kereskedőink között a reklam terén, új, eredeti eddig még sehol ki nem próbált módon ajánlják áruikat

Egyszerűen üzletük felét kirakják a járdára hol a nagy közönség a legnagyobb óvatosság ellenére is kénytelen keresztül esni vagy megakadni az árucikkben.

A ki pedig egyszer úgy keresztül esett, rajtuk hogy a ruhája vagy meg akadt eltépődött az utczákra ki rakott árukban, az okvetlenül emlékezetében fogja tartani, hogy hol és milyen üzlet előtt ütötte össze magát, és ha valamikor bárki tőle tanácsot kér, hogy hól vásároljon, akkor bizonyára ahoz a kereskedőhöz fogja küldeni. Hogy minél kevesebb maradjon amit az utczára kirakhason.

Fel kereskedő uraim igyekezzünk eme új találmányu hirdetés módot alkalmazni, hisz ez a legolesőbb, legmegbízhatóbb hirdetés mód.

Ó

CSARNOK.

Tempi passati.

(Folytatás).

I.

Messze bent a Kárpátok közt, magas hegyszakadék tövében, egy viskóban pillantottam meg először a napvilágot. Nem építette azt kőmives kőből, arra felé a vályogház is fényűzés. A jó szomszédokkal szüléim maguk ütötték össze fenyőhasábokból. Fát bőven adott az erdő. Kissé szellős kaliba volt az igaz; a metsző, havas északi szelek vigan füttyültek keresztül rosszul sározott hasadékaik. És én még sem fáztam soha. Jó anyám szívének melegénél felengedtek meggémberedett tagjaim, mikor kecskéimmel hazatértem a hegyoldalból. Ő volt az egyetlen asszony, kinek esőkjára hálával gondolok. És még valakiére. Jó szomszédunk kis leányára, aki engem mindig bátyjának nevezett.

Bizony, most már le sem tudnám írni, milyen volt, szép-e — csunya-e? Csak anynyira emékezem, hogy gyönyörű aranyba játszó szőke haja volt. Néha, mikor kecskéinket közösen legeltetve, a hegytetőn üldögtünk a silány pázsiton, kedvenc szokásom volt néhány szálát ujjamra csavarni. Ugy csillogott az a napfényben; mint az arany. Egyszer meg is mondtam neki, s kívántam, hogy vajha igazi arany lenne. Ismertük még akkor; csak annyit tudtunk, hogy az valami nagyon jó, a melyen sok-sok kecskét lehetne vásárolni, meg piros pántlikás csengőt a nyakukra. Gyerek eszünkkel elképzeltük, milyen szépen csilingelne egyszerre az a sok csengő? Mindenki leemelné a kalapját, mint arra a vékony harangszóra, mely alkony táján a távoli faluból hozzánk hallszik.

Akkor Juliska 7 éves volt, én 10.

Egy este apám azzal a hírrel jött haza, hogy farkas kullog a közeli erdőben és egyik ismerősünk kecskéjét szét is marezangolta. Juliska meg is könnyezte a szegény állatot; s mikor más nap kihajtottuk a legelőre, könyörgött, hogy ne menjünk messzire mert hátha talál jönni az a csuf szörnyeteg s a mi kecskéinket is elhurezolja. Ráförmedtem, hogy ne nyavalyogjon, mert én nem félek tőle.

— Báresak jönne! Ugy fejbe kólintanám ezzel a husánggal, hogy meg se mozzanna.

A kis leány bizalommal nézett fel rám; mintha valami iszonyu erős mesebeli hős lennék s fűgén, bátran szaladt fel velem a hegyre.

Ugy emlékezem erre, mint a mai napra.

Körülöttünk a setétkék erdők fehéres áttetsző ködfátyolba voltak burkolva. A felkelő nap valami sárgás színre festette a foszlányos báránnyelűket. A közeli erdőben ebresztő dalát énekelte egy feketeigó. Kecskéink vigan tépdelték a gyér, harmatos füvet. Mi elfelejtkezve a farkasról, harmatot ráztunk le a bokrokról s kengettük vele arczunkat, mivel halottuk, hogy jó a szeplők ellen. Pedig nem is voltak szeplőink. De ez egyszer szerettünk volna egy párt belőle. Hirtelen halk nyöszörgő megekés üttötte meg füleinket. Arra felé tekintettünk, s a kislány karjaimba kapaszkodva rémülten sikoltatta: — Juj a farkas . . . a farkas!

Elalott a lélekzetem, mikor láttam a farkast csakugyan, amint egyik kecskénket nyakánál fogva huzcolja magával. Izgatottságot még fokozta, hogy Juliska folyton sikoltzott és zokogot.

— Jaj Istenkém segíts meg: ne engedd elvinni az én kecskémet. Ni, hogy elhagyja lábát, talán szegény már meg is halt?

Ekkor megfoghatlan bátorság szállt belém. Gyengéden megcsókoltam homlokát és csitítottam.

— Ne sirj, Juliskám, elveszem tőle.

— Jaj ne—ne menj, téged is megesz.

— Nem, én agyon fogom ütni és bele dobom egy mély árokba. Eleresztettem a kislányt, aki most már meg nyugtatva örömkönnyekkel szemében letérdelt s összekulcsolva kezét hangosan imádkozott az ő kedves bátyjáért és a kecskéjéért.

A vad eközben észrevette, hogy feléje futok s gyorsan leiramlott a meredek hegyoldalon zsákmányával együtt.

Nem mertem azon a nyaktörő uton követni, hanem nagyot kerülve a hegnyek ellenkező oldalán szaladtam le. Le is értem ép akkor, mikor az erdőben eltűnni láttam. Hajrá, utána! Már alig birtan lélekzeni mikor az erdőbe értem. És a vadnak többé nyoma sem volt. De én azért csak törtetem tovább előre; ismeretlen helyen, ledöntött fatörzsek között, melyeken el-el buktam bozótok közt, melyek összetépték ruhámat, megvérezték kezemet s arcomat. Végre kimerülten összerogytam s elaludtam.

Jó alkonyat felé volt, mikor felébredtem az éhség. Köröskörül egyedül éreztem magam e vadonban. Az éhséghez hozzá csatlakozott a félelem is. Előbbi merészségem teljesen elpárolgott. A sűrű lombok szürke fülhomályában felesigázott fantáziám mesebeli szörnyalakokat teremtett, melynek alapjául szolgáltak a szeszélyes alaku csupasz fatörzsek s a levelek összeütődéséből származó sejtelmes zizegés.

Pityeregni kezdtem, majd kiabáltam anyám, meg Juliska nevét. Az erős visszhang felelt rá sokszorososan, ami növelte rémületemet.

Ujra szaladni kezdtem s folyton hangosan zokogtam.

Hirtelen zörgés ütötte meg fületem mire alább hagytam a sirással s füleltem. Valószínűleg kocsi. A hang iránya felé tartva rövidesen egy meglehetősen széles országútra értem, hol nem messze tőlem egy gyékény ernyővel fedett szekér döcögött előttem. Hátul a saráglyához két borzasszörű apró lovacska volt oda kötve. Egy pillanatra el, felejtkeztem a sirásról s kedvtelve bámultam vaskos tömzsi fejüket. De a szekér tovább haladt s én újra a zokogásba fogtam. Lehet hogy most az is keserített, hogy azok a szép lovacskák elmennek, mielőtt még a hátukat s hosszú sörényüket megsimogattam volna.

Nemsokára egy báránybőr sipkás fej bukkant ki az esernyő mögül, s észrevettem hogy a bennülők valami ismeretlen nyelven hangosan beszéltek. Ugy látszik megegyeztek, mert a kocsi megállott s egy férfi szállott le róla s felém jött. Olyan mogorva szakálas arczu volt, hogy megijedtem tőle és el akartam futni. Az ismeretlen barátságosan csitítgatott s megfogta kezemet.

— No—no fiacskám csak nem félni; én jó ember, szereti kis gyerekeket. Mondjuk, miért sirsz?

— Anyámhoz akarok menni.

— Mamámhoz, jó mamámhoz, mi? Gyereünk hát, én elvisz oda neki.

— Megfogta kezemet és elvezetett a szekérhez. Ott hirtelen megkapott derekamnál s feldobott egy esomó szalmára, mi ülés gyanánt szolgált. Természetesen éktelen lármát csaptam. Az ernyő alatt többen voltak, köztük egy nő is. Minden rábeszélő tudományukat, hogy elhallgattassanak, de hasztalan. Az éhség is kinzott, ösztönszerűleg sejtetem, hogy rossz helyre kerültem, kik nem vezetnek anyámhoz. Végre az asszony jókora darab kenyeret adott kezembe s ez megtette hatását. Ugyan még mindig nyöszörögve majszoltam a kenyeret, de lassan-lassan elcsendesedtem. Hizelegtek is, s ígérték, hogyha jó leszek, kapok aranyos ruhát, melynek mindegyik sarkán csengő lesz s kislovacskát, a milyen a saroglyához van

kötve. A csengő, meg a lovacska említése mosolyt csalt ajkaimra, mire az asszony megcsókolt s kérte, hogy szólítsam mamának. (Folytatása következik.)

Névy Zoltán dr. Bárvárth Gyula
főszerkesztő. felelős szerkesztő.
Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

Gabona-piacz.

Árak a legujabb jelzés szerint 50 kgrm-ként értendők.

— Szigetvár, 1900 novemb. 2. péntek. —			
Buza	—	K.	6. 50 — —
Rozs	—	„	5. — 6 —
Árpa	—	„	6. — 6. 20
Zab	—	„	5. — —
Tengeri	—	„	4. 50 5. 10
Bab	—	„	6. — —

Legujabb.

— **Vadászatok.** Nov. 9-én a mozsgói uradalomban nagy hajtó vadászat volt. Jelen voltak: *Hegyessy* János szigetvári főszolgabíró, dr. *Kriszt* Béla ügyvéd és az uradalmi tisztok. Lelőttek 70 drb. nyulat és 30 drb. fácánt. Nov. 10-én pedig szentegáti uradalomban volt nagy vadászat, melyben résztvettek: *Biedermann* Rezső és Ottó, br. *Fehérváry* Imre Baranyamegye főispánja *Daróczy* Aladár főispáni titkár, *Hegyessy* János főszolgabíró dr. *Kriszt* Béla ügyvéd. Lelőttek: 111 drb. nyulat és 343 d. fácánt.

Kiigazítás. lapunk mai számában a Szigetvár-Kaposvári-vasut megnyitásáról irt cikkben a megnyitás napjául **október 8** napja szerepel. E sajtóhibát **november 8-ra** igazítjuk ki.

Kollin Regina
iffj. Singer Armin
jegyesek.

Szigetvár, 1900. november hó.

A kizárólagos Posztógyári raktár Pécs

Apácza-u. 2 sz. Takarékpénztári új palota.

35% százalékot takarít mindenki ki ruha szükségletét gyári raktárunkból, fedezi állandó raktárt tartunk

Angol, Brüni, Gráci s honi gyártmányokból eredeti gyáriárban.

LEICHNER és FLEISCHER.

A szigetvári-kaposvári vasuton

közlekedő személyvonatok
menetjegy árai:

(A szigetvári állomástól számítva.)

Szám	Állomások	Osztály	K f	
			K	f
1.) Szomsz. forg.	Mozsgó Csertő	I	—	60
		II	—	30
		III	—	20
2.) Szomsz. forg.	Szt.-László Szulimán	I	—	80
		II	—	44
		III	—	30
3.) Szomsz. förg.	Almamelék	I	1	—
		II	—	60
		III	—	40
1.) Táv. forg.	Antalszálás Terecsény puszta	I	1	50
		II	1	—
		III	—	60
2.) Táv. forg.	Böszénfa Gálosfa Gyarmat-Hajmás Szt.-Balázs	I	3	—
		II	2	—
		III	1	20
3.) Táv. forg.	Sántos Kaposvár	I	4	50
		II	3	—
		III	1	80
Katona-jegy			—	80

Szigetvár — kaposvári h. é. vasut.

A magy. kir. államvasutak kezelése alatt.

MENETREND.

Érvényes a Szigetvár-kaposvári h. é. vasut megnyitása napjától.

Vegyes-vonat		Állomások	Vegyes-vonat		
9712	9714		9712	9714	
I., II és III osztály				I., II és III osztály	
8 ³⁰	7 ¹⁵	ind.	Budapest — — — — — ér.	1 ²⁵	8 ³⁵
12 ¹⁹	7 ⁰⁷	"	Zágráb — — — — — "	1 ³³	8 ⁴⁵
.	.	"	Fonyód fürdőtelep — — — — — "	.	5 ⁵⁵
.	.	ind.	Mocsolád — — — — — ér.	.	4 ⁵²
4 ²⁰	1 ⁴⁵	ind.	KAPOSVÁR — — — — — ér.	8 ²¹	2 ⁴⁹
x4 ⁴²	x2 ⁰⁸	↙	Sántos 10. sz. örh. — — — — — ↗	x7 ⁵⁸	x2 ²⁶
4 ⁵²	2 ²³		Szt.-Balázs — — — — —	7 ⁵¹	2 ¹⁸
5 ⁰⁷	2 ³⁹		Gyarmat-Hajmás — — — — —	7 ³⁶	2 ⁰⁰
5 ³⁰	3 ¹²		Gálosfa — — — — —	7 ²³	1 ⁴⁶
5 ⁴⁰	3 ²³		Böszénfa — — — — —	7 ⁰⁵	1 ¹⁸
x5 ⁵⁷	x3 ⁴¹		Antalszálás 6. sz. örh. — — — — —	x6 ⁴⁸	x1 ⁰¹
6 ⁰⁴	3 ⁴⁹		Terecsény puszta — — — — —	6 ⁴³	1 ²⁵⁵
6 ³¹	4 ²⁶		Almamelék — — — — —	6 ²²	1 ²³⁴
6 ⁴⁸	4 ⁴⁶		Szt.-László — — — — —	5 ⁵⁶	1 ¹⁵⁸
x6 ⁵⁵	x4 ⁵⁴		Szulimán 3. sz. örh. — — — — —	x5 ⁴⁷	1 ¹⁴⁶
7 ⁰³	5 ⁰⁷		Mozsgó-Szulimán — — — — —	5 ⁴²	1 ¹⁴⁰
7 ¹⁵	5 ¹⁹	↘	Csertő — — — — — ↗	5 ³⁰	1 ¹²⁵
7 ²⁸	5 ³²	ér.	SZIGETVÁR — — — — — ind.	5 ¹⁵	1 ¹¹⁰
10 ⁵⁴	9 ⁰⁰	ér.	Barcs — — — — — ind.	.	7 ²⁸
8 ⁴²	7 ⁰⁷	"	B.-Szt.-Lőrincz — — — — — "	.	9 ¹²
1 ²⁵	.	"	Budapest — — — — — "	.	.
9 ⁴²	7 ⁵¹	ér.	Pécs — — — — — "	.	8 ²⁸

Megjegyzések.

1. Az állomások nevei mellett balról álló időadatok felülről lefelé, a jobbról állók alulról felfelé olvasandók.
2. Az indulás és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak.
3. Az éjjeli idő, esti 6⁰⁰ órától reggeli 5⁵⁹ percig, a perczeket jelző számjegyeknek aláhuzásával van ki-fűntetve.
4. A csatlakozó vonatok kisebb betűkkel vannak nyomtatva; a gyorsvonatok által közvetített csatlakozások időadataiban az órák vastagabb számjegyekkel vannak nyomtatva.
5. x = Feltételes megállás.

Budapest, 1900. október hóban.

Az igazgatóság.

K á l d o r E.

„Első pécsi fűzőkészítő“ Király-utca 19 sz.

Szives figyelmébe ajánlja a Nagydémű hölgy közönségének **próba teremmel ellátott mű-termét**, hol a mérték után megrendelt fűzők csak **francia drill batiszt, selyemből** és a **legkönyebb bálna csonttal** készülnek testhez simulóan és kitűnő saját szabásaik szerint.

Különösen ajánlom legujabb külföldön is ismeretlen **Marschalle, Marquise, Medea, Voltaire, Izabella és Danita** nevű szabásaimat, melyek kiváló alakot kölcsönöznek a nélkül hogy a test egészségére a legcesekélyebb mértékben kártékony hatással lennének.

Raktáron csakis saját készítményeimet tartom 3 koronától 50 koronáig.

Igen sok pénzt takaríthatnak meg a t. hölgyek ha a **régi fűzőket alakítás, javítás és tisztítás végett** hozzám, küldik, mert ezeket a **felismerhetetlenségig** annyira **ujjá** alakítom, hogy t. megbízóim meglepetésben részesülnek.

Készítek mindennemű **hátegyenesítő** és **orthopédia** fűzőket, valamint **haskötőket** minden system szerint. — Vidékre a legnagyobb készséggel válaszolok és kívánatra próbára **több fűzőt** küldök.

Megrendelésnél elég a derék, mell és csipő bőség beküldése, egy jól álló ruhaderék föllött véve.

Férfi divat. Női divat.

SCHWARCZ LAJOS SZIGETVÁR,

(Biedermann Rezső utca — Nicsovics-féle ház.)

Női felöltők.

<i>Finom szövetek</i>	120 cm. széles	65 kr.
„ posztó minden színben	90 „ „	50 „
„ kockás kaszán	120 „ „	98 „
„ jó mosó, kockás Sephir barchet			42 „

Ruha kelmékben különlegességek.

Fekete kelmék.

Báli szövetek fehér áttörött és brócat illuzió kelmék

Jäger áruk.

Szalon és Futó szőnyegek.

„Exelsior“

Felülmulhatatlan vászon minden célra alkalmas 1 vég 6.95 kr.

Postai megrendelések, meg nem felelés esetén kicseréltetnek.

Vásznak, kanavászok, damaszt

árúk.

Női kelenygyék minden árban.

Posztó és Berlini kendők.

Paplanok.

Ágy garnitúrák, függönyök

Szigetvári Butor raktár

Ajánlja, legjobb minőségű butorait nagyon jutányos árban.

Ebédli háló és szalon berendezéseket.

Baroc és ó-német stilben.

Vasbutorok: Gyermek, csukló és szekrény ágyakat.

Gas mosdót gömbölyü és szegletes alakban.

Gyermek kocsik, legszebb kivitelben.

Kárpitos munkák: Ebédli, kisdiván és ottomanokat.

Képek és tükrök:

A legnagyobb raktár mindenféle szent és tájképekben ugyszintén fali tükrökben.

Kapható Butor - Raktár Szigetvár

Biedermann Rezső utca Nicsovics-féle ház.

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,
a „DELSOMOGY“ kiadóhivatala
SZIGETVÁR, Zrinyi-tér 46. sz.

Készítetnek Névjegyek, Eljegyzési kártyák, Meghívók, Körlevelek, hivatalos nyomtatványok, gyászjelentések, valamint mindennemű könyvkötői munkák diszes kivitelben jutányos áron.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból

Adókönyvecskék, nagyraktár irodai kereskedelmi, vonalzott, színes selyem és itató papirokból dus választék kereskedelmi és hiv. levél borítékokban, doboz levélpapirokban a legujabb minták,

Imakönyvek, Emlékkönyvek, Képeskönyvek Kereskedelmi beíró könyvek iskolai tankönyvek és iskola szerek, kitűnő író másoló és színes tenták bélyegző festék oldott ragasztó mézga, bélyegző párnák (Durabel) ténna, itató készülékek.

**Nagyraktár legujabb képes levelezőlapokból,
 drb. 4 fillértől 40 fillérig.**

saját kiadása, **Szigetvár látképe Turbék** drb. 10 fil.

M. kir. Dohány, szivar,

Bélyeg váltó vasuti fuvarlevél és játékkártya eladás.

Raktáron: Haj, ruha bajusz és fogkefék, fogporok valódi angol és Sollingeni zsebkések és ollók, kitűnő pipere szappanok, valódi francia illatszer, különféle fésűk, dohánytartók bőrből, Visitier Foillett zsebtükrök és különféle pénztárczák, inggomb garnitúrák, órazsinorok és láncok, hőmérők szemüvegek stb. finom minőségben jutányos áron.

Tajték pipák szivar, és szivarkaszipkák

Selmeczi pipák és különféle száraz

Nagyraktár Szivarka hüvelyekből.